N°. 39. 1851.

BREDASCHE COURANT

DONDERDAG 15 MEI.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, in aanmerking, dat, hoewel bij Publicatie in dd. 11 April 1825 het Olie-huisje, staande achter het Valkenberg bij den Wal, is aangewezen tot het koken van verfolie, echter daarvan niet altijd wordt gebruik gemaakt. — En willende voorkomen het gevaar van brand, hetwelk kan ontstaan door het koken van verfolie, als anderzins, in stookplaatsen, welke daartoe zijn ongeschikt en niet overeenkomstig de voorschriften van het bestaande Reglement op het weren van Brand, zijn ingerigt.

Brengen bij deze ter kennisse der Ingezetenen, dat van nu af aan tot het koken van verfolie, het branden van olie voor druk-inkt, het smelten van ruw smeer, het raffineren van zwavel en salpeter, het maken van vermillioen, vernis of terpentijn, moet worden gebruik gemaakt van het voorschreven Gebouw, waartoe de sleutels van hetzelve verkrijgbaar zijn bij den Stads-Architect *A. J. F. Cuijpers*.

BREDA, den 12. Mei 1851.

DE ROY, vt.
Ter ordonnancie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, brengen bij deze ter kennisse der Ingezetenen en verdere belanghebbenden, dat het schieten en werpen met geschut bij de praktische exercitiën der Kadetten van de Koninklijke Militaire Akademie, op de Oosterhoutsche en Teteringsche heide, op den 2. Junij eerstkomende een aanvang zal nemen en tot den 15. Julij daaraanvolgende zal voortduren. — Met waarschuwing, om tot dat tijdstip de passage van genoemde heide in de rigting van het geschut te vermijden, ten einde zich aan geene ongelukken bloot te stellen.

BREDA, den 13. Mei 1851.

DE ROY, vt.
Ter ordonnancie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12den Mei.

In de wetgevende vergadering moest heden de vernieuwing van het bureau voor den tijd van drie maanden plaats hebben. De heer *Dupin* werd weder herkozen als president met 350 van de 478 stemmen. De verkiezing der vice-presidenten leverde nog weinig resultaat op. Alleen de heer *Bedeau* verwierf de meerderheid; van de 503 leden gaven er 338 hem hunne stem; daarop volgde de heeren *B. d'Azy*, *Daru*, *Lacrosse*, *Grevy*, *Schoelcher*, die 243, 225, 199, 107 en 83 stemmen hadden.

— De berigten uit de departementen nopens de pogingen die aldaar worden aangewend, om petitiën voor de herziening der constitutie in te zenden, houden, dat men wel vele onderteekeningen daarvoor vindt, maar vele der petitionnarissen daarmede tevens toch niet willen te kennen geven dat zij ook de verlenging der volmagt van den President der republiek zouden verlangen.

— Een van de hoofdorganen der gematigde partij, de *Constitutionnel*, hetwelk, zoo niet met het ministerie, althans met den President der republiek in min of meer naauwe betrekking staat, verklaart zich onverwacht tegen de wet van Mei 1850 tot beperking van het algemeene stemregt, welke tot nog toe door het invloedrijke blad als de voornaamste verovering van de voorstanders der orde op de socialistische partij genoemd werd. « De wet — zegt de *Constitutionnel* — is goed voor Parijs en Lyon; die broeinesten van alle ondeugden, waar zoo dikwerf de soldaten van het oproer worden aangeworven; maar zij moest niet voor geheel Frankrijk gelden. Zij vermindert de kansen van herkiezing voor den President der republiek, daar zij aan een gedeelte dergenen, die in 1848 op hem stemden, het stemregt ontneemt; buitendien zal zij door de formaliteiten die zij voorschrijft, vele trage voorstanders der orde weêrhouden van te stemmen. De beperking van het stemregt zal in 1852 de leus voor het oproer zijn; en dat terwijl de vergadering niet door herziening der constitutie medewerken wil tot verwijdering der gevaren van 1852. *De vergadering herzie dan de constitutie of herroepe de kieswet.*"

De *Moniteur du Soir* behelst een artikel waarin gezegd wordt dat de verantwoordelijke redacteur van den *Constitutionnel*, de heer *Veron*, in zijn blad schrijft naar hij goedvindt, en thans geenszins de denkwijs van het gouvernement uitdrukt. De heer *Veron* in den *Constitutionnel* dit berigt opnemende, zegt dat hij steeds hulde gedaan heeft aan de persoonlijke verdiensten van den President der republiek, maar zich nooit in zijne dienst heeft gesteld. — Volgens sommigen echter zou de tegenwoordige houding en taal van gezegd blad in 't geheim overeengekomen zijn tusschen generaal, schrijver en de vertrouwelingen van het Elysée.

— Met den telegraaph is over Madrid het volgende berigt uit Lissabon, van den 3den dezer, ontvangen:

« Maarschalk *Saldanha* maakt ruimschoots gebruik van de magt, die de zege van den opstand hem heeft verschaft. Hij dringt aan de Koningin, als leden van het onder zijne voortzitting te vormen kabinet, de volgende personen op: den heer *Passos* voor binnenlandsche zaken, den heer *Franzini* voor finantien, den heer *Jerrao* voor justitie, den heer *Ferreira* voor oorlog, den Markies *Lavradio* voor buitenlandsche zaken, en den heer *Sa* voor marine, alle min of meer aan de partij der Septembristen (of radicalen) toegedaan. De Portugesche drukpers, stout geworden door de zege van den opstand, verklaart zich tegen de Koningin. Men ziet dan ook de toekomst met groote bezorgdheid te gemoet."

— Een telegraphisch berigt uit Madrid van den 7den dezer houdt in, dat de Koningin-moeder, *Maria Christina*, uit het rijtuig tredende, gevallen is en het been gebroken heeft.

— Het Spaansche regeringsblad van den 4den dezer behelst een besluit der Koningin van dienzelfden dag, waarbij, in afwachting zooveel noodig van de goedkeuring der Cortes, bepaald wordt dat in de algemeene begrootingen der gewone ontvangsten en uitgaven en der buitengewone uitgaven van het loopende jaar (welke, onverhinderd de veranderingen die de Cortes daarin mogten brengen, als staatswet gelden sedert den 1sten Januarij jl., krachtens de magtiging der kamers van den 24sten Januarij jl.), de verminderingen zullen worden gebragt, die de regering aan de algemeene commissie voor het budget van de laatstelijk ontbonden kamer van afgevaardigden voorgesteld heeft, alsmede de vermeerderingen door deze commissie aangenomen. De verminderingen bedragen 30 [illegible] gulden), en de vermeerderingen 12,015,682 realen (1,501,960 gulden).

Verder wordt, als vermeerdering van de gemelde gewone begrooting van uitgaven, aangewezen: 1°. eene som van 30 millioen realen voor rente en aflossing, over de zes laatste maanden dezes jaars, van de staatsschuld, waarvan de regeling aanhangig is; 2°. eene som van 5 millioen realen voor rente en aflossing, over dezelfde zes maanden, van de schuld wegens dadelijken achterstand der schatkist tot aan het einde van 1849 — met dien verstande, dat van deze aanwijzing van fondsen alleen zal gebruik gemaakt worden in het geval dat dit mogt worden voorgeschreven door de aanhangige wetten ter regeling der beide genoemde soorten van staatsschuld.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 55,95; 5 pCt. 90,15; Nap. renten 99; Rom. L. 75½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12den Mei.

Aan de Hamburger *Börsenhalle* wordt onder dagteekening van 9 Mei uit Dresden gemeld:

« Ten gevolge der op den 15. dezer bepaalde zamenkomst van den Koning van Pruissen met den Keizer van Rusland in Warschau, waaraan misschien ook de Keizer van Oostenrijk zal deelnemen, en bij welke, naar men verneemt, ook de Duitsche aangelegenheden behandeld zullen worden, zal waarschijnlijk de sluiting der alhier gehouden conferentien nog eenige dagen verschoven worden, daar men vermoedelijk eerst nog den afloop der Warschauer conferentien zal willen afwachten."

— De zitting der Pruissische Kamers werd laatstleden Donderdag met eene redevoering van den president-minister, vrijheer *von Manteuffel*, in naam des Konings, gesloten. Daarin wordt dank aan de Kamers gebragt voor de vaderlandsliefde, die haar heeft doen medewerken tot vermijding van den strijd, in welken Pruissen met Duitsche broederstammen had kunnen geraken, en voor den ijver door welken zij een vierendertigtal nieuwe wetsontwerpen tot stand hielpen brengen en de invoering van een nieuw wetboek van strafregt bevorderen. In een later gedeelte der rede wordt de aandacht gevestigd op de voortdurende woelingen der vijanden van Pruissens ontwikkeling en van alle goddelijke en menschelijke wetten in het algemeen, tegenover wier pogingen de Regering wel magtig toegerust staat, maar wier dreigende houding het nogtans, behalve andere beweegredenen, tot dringende pligt voor alle Duitsche Regeringen maakt Duitschland niet langer zonder een binnen- en buitenlandsch erkend Centraal-orgaan te laten. Het zij nu de Duitsche Regeringen thans tot de vormen van den vroegeren Bondsdag terugkeeren, hetzij het geenszins opgegeven plan tot eene nieuwe vorming van deze Staatsregeling later op eene doeltreffende

wijze worde verwezenlijkt, de zelfstandige ontwikkeling van Pruissen mag of zal hierdoor geenszins in gevaar worden gebragt. De zekerste waarborg nogtans (dus luidt in de hoofdzaak het slot der rede) voor eene roemrijke toekomst des Vaderlands, voor zijne inwendige welvaart en voor zijne magt naar buiten, zal in de zamenwerking van allen gezocht en gevonden worden die zich ook thans nog onder de zinspreuk van een grooten en roemvollen tijd „Met God, voor Koning en Vaderland!" vereenigen.

Door de leden van de linker zijde der Pruissische Tweede Kamer is protest tegen het door de meerderheid der Kamer onlangs aangenomen ontwerp van wet op de drukpers ingediend. Dat protest is door 48 dier leden geteekend.

— Volgens de Weener bladen van den 9den was den vorigen dag een koerier met depêches uit Londen aangekomen, die zoo men meende, zeer belangrijk moeten geweest zijn, daar zij onverwijld ter kennis van den Keizer gebragt waren. Naar hetgeen omtrent den inhoud daarvan was uitgelekt, zou de Britsche regering verklaard hebben bereid te zijn om het vraagstuk wegens de inlijving van geheel Oostenrijk in het bondgenootschap als eene uitsluitend Duitsche aangelegenheid aan te merken, in geval de gezamenlijke Duitsche Staten het omtrent dit punt onderling eens konden worden, en aan het verlangen van Oostenrijk mogten toegeven. In dat geval zou het protest van Engeland als niet gedaan beschouwd worden.

ENGELAND.

LONDEN, den 10den Mei.

In de zitting van het lagerhuis van jl. Vrijdag, deelde lord *Palmerston*, in antwoord op eene vraag van een der leden, mede, dat, naar de laatst ontvangen berigten, een gedeelte der Russische troepen den aftogt uit de Donau-vorstendommen had begonnen, en dat binnen een paar weken al die troepen de grenzen van Wallachije zouden hebben bereikt, terwijl de Turksche troepen te gelijk met de Russische de vorstendommen ontruimden. Aangaande de Hongaarsche vlugtelingen, die nog in Turkije gedwongen verblijf houden, zeide de minister, dat de Engelsche en de Fransche regeringen in hare pogingen om de vrijlating dier lieden te bewerken, niet waren geslaagd, hebbende de Turksche regering, bij de afzending der laatste berigten, daaromtrent nog geen besluit genomen.

In antwoord op eene andere vraag, zeide lord *Palmerston*, dat het bezetten van Rome door Fransche troepen, door de Fransche regering was geschied zonder met anderen te raadplegen; het Britsche gouvernement had geen deel aan den maatregel, maar het had geen bijzonder regt om zich daarin te mengen, hoewel hij niet kon zeggen dat de bezetting de vestiging van een goed bestuur had ten gevolge gehad. Ten opzigte van de voortduring van den maatregel hadden vriendschappelijke mededeelingen plaats gehad tusschen de Britsche en Fransche Regering, maar nu deze laatste Rome eenmaal bezet had, zou het terugroepen der Fransche troepen kunnen leiden tot het bezetten der stad door eenige andere mogendheid, hetgeen minder wenschelijk voor het volk en voor de algemeene belangen van Europa zou kunnen zijn. De Fransche regering, vreemd van alle denkbeelden van aanwinst van grondgebied, hoeste zelve, met het oog op alle betrokkene belangen, hoe lang deze tusschenkomst de bezetting diende op te houden.

De Kanselier der schatkist zeide, bij den aanvang der beraadslagingen over de gewijzigde wet op de bezittingen, daarin, naar het voorstel van kolonel *Sibthorp*, een nieuw artikel gelascht te hebben, waarbij aan de pachters het regt van reclame gegeven werd, bijaldien hunne winsten niet geëvenredigd waren aan de som waarvoor zij waren aangeslagen. De leden van de partij der bescherming gaven hunne voldoening hierover te kennen, en de aldus aangevulde wet ging door.

Daarna werd voorgeslagen tot de behandeling in committé der wet op de kerkelijke titels over te gaan, waarop de heer *Urquhart* het Huis wilde doen verklaren: «Dat de onlangs verrigte daad van den Paus, om Engeland in bisdommen te verdeelen en bisschoppen daarvoor aan te stellen, door het gedrag en de verklaringen van Hr. Ms. Regering was aangemoedigd." Zijne motie, zeide hij, door welke hij geene verklaring van gebrek aan vertrouwen, maar wel van afkeuring bedoelde, had ten oogmerk geheel van de wet bevrijd te geraken, die hij gelijktijdig als niets beteekenend en als een maatregel van vervolging beschouwde; het laatste wanneer zij ten uitvoer gebragt werd, het eerste omdat het geen ernst was dit te doen.

De minister sir *G. Grey* verwonderde zich over eene zoodanige motie, door wier goedkeuring het Huis zijne eigene vroegere stemming zou wederspreken, en verdedigde de Regering tegen de gedane aanklagt. Niettegenstaande het voorstel door lord *J. Manners*, den heer *Disraeli* en andere invloedrijke leden ondersteund werd, is het ten slotte met 280 tegen 201 stemmen verworpen, en de behandeling der oorspronkelijke motie aangaande de genoemde wet tot Maandag uitgesteld.

— Door de Admiraliteit is een ontwerp tot trapswijze vermindering van het getal zeeofficieren aangenomen, volgens hetwelk dat der hoofdofficieren van 160 op 99 gebragt zal worden, namelijk op 21 admiraals, 27 vice-admiraals en 51 schouts-bij-nacht, terwijl dat der kapiteins van 500 op 350 zal worden verminderd.

— Het stoomschip *Hellespont* brengt berigten uit de Kaapkolonie tot 4 April over. De staat der zaken was daar toen nog nagenoeg dezelfde. De gouverneur *Smith* stond bestendig met zijne troepen op de grenzen, en eene aanzienlijke Kaffermagt bleef onder de wapenen. Zwervende benden Kaffers en afvallige Hottentotten hebben talrijke moorden en rooverijen bedreven, maar werden doorgaans door de gewapende Engelsche en Hollandsche burgers, door getrouw gebleven Hottentotten en Fingos, ondersteund, nu en dan echter eerst na bloedige gevechten, verjaagd. In de omstreken van King Williams Town en Fort Hare zijn de troepen er in geslaagd vele Kaffers in de engte te drijven en te dooden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 10den Mei.

Men verneemt met zekerheid dat door het Stedelijk Bestuur alhier, uit hoofde van stellige geruchten wegens het plan tot eene aansluiting der Spoorwegen tusschen Rotterdam en Antwerpen, langs Breda, in de rigting van Roosendaal, aan Z. M. den Koning, deswege in het belang dezer stad, een gepast adres is ingediend.

In de zitting der Tweede Kamer van de Staten-Generaal van Zaturdag ll. is, op voorstel van den President, besloten dat, bij gelegenheid der aanstaande beraadslagingen over het ontwerp der gemeentewet, ter bevordering van de regelmatigheid der discussiën eerst algemeene beraadslagingen over het geheele wetsontwerp en daarna algemeene beraadslagingen over elk hoofdstuk en over elken titel der voordragt zullen worden gehouden, zonder dat dit zal kunnen verhinderen dat de leden, bij de algemeene beraadslagingen over het wetsontwerp, over die hoofdstukken en titels daarvan zullen mogen spreken.

Daarna zijn de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van wet, tot invoering van het stelsel van eenzame opsluiting.

Op het eerste artikel waren twee amendementen van de heeren *Godefroi* en *Goltstein* voorgesteld, beiden werden verworpen, en het artikel onveranderd met 31 tegen 25 stemmen aangenomen.

Op art. 2 is door den heer *Poortman* een amendement voorgesteld, waarin door den Minister werd toegestemd, en dat met 45 tegen 10 stemmen door de Vergadering werd aangenomen. Ten gevolge daarvan zal art. 2 luiden als volgt: «De eenzame opsluiting kan slechts worden opgelegd in de gevallen, waarin de regter de gevangenisstraf uit kracht der betrokken strafwet voor een jaar of minder zou hebben uitgesproken, en in geen geval voor langer dan de helft van den tijd dier gevangenisstraf."

De artt. 3—9 der voordragt hebben geene aanleiding tot discussien gegeven.

Het ontwerp is daarna aangenomen met 25 tegen 20 stemmen.

Tegen de heeren *Jongstra*, *de Mordax*, *Storm van 's Gravesande*, *Jespers*, *Meeussen*, *van Walchren*, *van Goltstein*, *Hoffman*, *Gevers van Endegeest*, *van Heiden Reinestein*, *de Fremery*, *Metman*, *van der Linden*, *van Hall*, *Provó Kluit*, *Wintgens*, *Taets van Amerongen*, *Godefroi*, *Huguenin* en *Boreel van Hogelanden*.

Het ontwerp betrekkelijk de scherpregters is met eenparigheid aangenomen, zoo ook eenige voordragten nopens naturalisatiën.

— In de zitting van Maandag, heeft de commissie van rapporteurs verklaard dat zij gereed is, haar algemeen verslag uit te brengen over het ontwerp van wet, houdende bepalingen nopens het bouwen in den omtrek van vestingen. De beraadslagingen zullen worden gehouden op een' nader te bepalen dag.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over de voorgedragene Gemeentewet, en wel allereerst over het geheel dier wet.

De heer *van Goltstein*, die als eerste redenaar was ingeschreven, zal van het woord afzien, na het gewijzigde reglement van orde, en wel ten gevolge der bepaling van art. 60, dat, behalve de algemeene beschouwingen, over elk der hoofdafdeelingen eene afzonderlijke beraadslaging kan worden gehouden. Spreker heeft toch bezwaren tegen de kiesbevoegdheid, en zal zich zelfs genoodzaakt zien, zoo daarin geene verandering wordt gebragt, tegen de voordragt te stemmen. Hij vermeent echter zijne beschouwingen daaromtrent te moeten aanhouden tot aan de beraadslagingen over het 1ste hoofdstuk, en ziet dus thans van het woord af.

De heer *Bachiene* stelt, in het algemeen in het licht en herinnert aan: 1°. het hoog gewigt van het onderwerp; 2°. den gebrekkigen toestand waarin men na de Grondwetsherziening, verkeert, in vergelijking met vroeger; 3°. wijst hij aan de deugdelijkheid en doelmatigheid van het tegenwoordig ontwerp; 4°. betoogt hij de ongegrondheid van de voornaamste tegen het ontwerp geopperde bezwaren, en 5°. wijst hij op den drang der zaak.

De heer *Mackay* wenscht voor de gemeenten de grootst mogelijke vrijheid, te gelijk in verband tot het algemeen bestuur. — Spreker gaat onderscheidene bepalingen der voordragt na, en komt tot het resultaat, dat die veel vrijheid in schijn bestaat, doch dat die telkens belemmerd wordt door toezigt der Regering, zoodat hij vreest, dat dit na of later weder aanleiding zou kunnen geven tot eene Regering van besluiten.

De heer *Wintgens* is noch absoluut voor, noch tegenstander der wet. Hij appreciëert de zorg, waarmede zij is ontworpen; hij stelt prijs op de volledigheid en naauwkeurigheid harer bepalingen; hij huldigt het beginsel der vrije verkiezingen; hij wacht vooral veel goeds van de openbaarheid, opdat men wete, wat in de raadzalen omgaat; maar aan den anderen kant heeft hij ook bezwaren tegen de voordragt. Zijn voornaamste bezwaar is, dat de vrijheid der gemeente belangrijk beperkt en de invloed van het bestuur te zeer [illegible] vraag, hoe te zamen te doen de onafhankelijkheid en zelfstandigheid der gemeente gewaarborgd worde.

De heer *van Lijnden* vraagt, of het aanhangige ontwerp grond heeft tot vergenoegdheid, of het beantwoordt aan de blijde verwachtingen van sommigen? Ter beantwoording dier vragen, gaat hij twee punten na: 1°. wat vordert de Grondwet? en 2°. wat biedt dit ontwerp aan? Ten opzigte van het *eerste* punt, gaat hij de artt. 138—144 der Grondwet, betrekkelijk de Gemeentebesturen, na. Hij kan daaruit het gevolg niet trekken, dat al de aangelegenheden, rakende de gemeentebesturen, bij eene en dezelfde wet zouden moeten worden geregeld. Hij gelooft, dat de Grondwet de zelfstandigheid, de vrije beweging, eene eigene huishouding der gemeen-

ten voorschrijft, zonder noodelooze inmenging van het hooger bewind. — In de tweede plaats gaat hij na, wat deze voordragt inhoudt. Er wordt daarin volstrekt geen onderscheid tusschen groote of kleine gemeenten gemaakt. Dezelfde verpligtingen worden aan de gemeenten opgelegd; dezelfde straffen worden op alle overtredingen gesteld. Alles wordt in eene en dezelfde wet vervat. Maar men heeft zelf de onuitvoerlijkheid daarvan ingezien en een additioneel artikel voorgesteld, ten gevolge waarvan art. 139 der Grondwet voor vele kleine gemeenten voorloopig niet als geschreven zal zijn aan te merken. Zijne slotsom is, dat het ontwerp niet geeft wat de Grondwet verlangt, dat het goede, dat daarin voorkomt, niet wordt opgewogen door de nadeelige strekking van vele bepalingen, en dat hij derhalve aan deze voordragt, zoo als zij ligt, zijne goedkeuring niet kan geven.

De heer *de Moraaz* heeft met blijdschap de aanbieding van dit wets-ontwerp vernomen. Hij ziet met genoegen het oogenblik te gemoet, dat de burgerij, in den waren zin van het woord, in de gelegenheid zal worden gesteld, de aangelegenheden der gemeente te behartigen en hare vertegenwoordigers tot dat einde te kiezen. Door de regeling van dit onderwerp, zal de voogdijschap, waaronder de plattelandsgemeenten staan, eindelijk ophouden. Al de misbruiken, alle schadelijke inkruipsels zullen allengs ophouden en van lieverlede verdwijnen.

De heer *Hengst* vindt juist in de uniformiteit, waar deze voordragt op steunt, een belangrijken grond tot hare aanneming. Hij verwacht, dat de eenheid, die daarvan het gevolg zal zijn, op den langen weg, het Staatsgebouw zal versterken.

De heer *van Goltstein* vreest, dat, wanneer de kiezers der gemeenten zullen ontwaren, dat de vertegenwoordiging aan den band moet loopen van het opperbestuur, zij weinig gewigt zullen hechten aan de taak, die hun wordt opgedragen, en dat dan maar al te spoedig de belangstelling in de verkiezingen zal verminderen. Hij onderzoekt dienvolgens de vraag, of de vertegenwoordiging der gemeenten naar deze voordragt op zoodanig standpunt geplaatst is, dat zij de belangen dier gemeente behoorlijk kan behartigen. Het komt hem voor, dat de centralisatiezucht in dit ontwerp maar al te zeer is doorgedrongen; dat aan de gemeenten geene vrije werking wordt verzekerd, en dat deze voordragt op geene goede grondslagen steunt. Hij had gewenscht, dat de voorschriften der Grondwet meer in het oog waren gehouden. Daardoor zou de zelfstandigheid der gemeenten zijn verzekerd en hare inrigting meer in overeenstemming zijn gebragt met de tegenwoordige gesteldheid der gemeenten.

De heer *Jongstra*, voorstander van de zelfstandigheid der gemeenten, wil dit niet zoo ver drijven, dat daarvan regeringloosheid het gevolg zij. Spreker toetst de twee voornaamste bezwaren tegen het ontwerp aangevoerd, [illegible] niet genoeg zijn geëerbiedigd, als: 1°. van wege de gelijkvormigheid van bestuur en 2°. het toezigt der Regering. Wat het eerste punt betreft, hij ziet daarin geene belemmering voor eene doelmatige zelfstandigheid; gelijk de natuur aan den physieken persoon, ongeacht of hij groot of klein zij, gelijke organen geeft, zoo kan dit ook den morelen persoon niet schaden. De gelijkvormigheid van gemeentelijk beheer zal ook bijdragen tot wegneming van den heilloozen geest van provincialismus. Spreker stelt bij het onderzoek het tweede bezwaar op den voorgrond, dat hij wenscht verschoond te blijven van de zelfstandigheid van vóór 1795, maar integendeel den ingezetenen de middelen wil gegeven hebben, om te waken tegen plaatselijke willekeur, verkwisting of verduistering, terwijl hij overigens de gemeente niet als een geheel onafhankelijk van alle toezigt onthevene corporatie beschouwt, maar als eene corporatie, gehecht aan het geheel, en uitmakende een deel van den Staat. Het ontwerp bepaalt het toezigt der Regering tot het vermogen en de politische bevoegdheid der gemeente.

De heer *Groen van Prinsterer* beschouwt het ontwerp in verband tot de algemeene staatkunde der Regering; hij ziet er in bevestiging van het systema der onvoorwaardelijke staatsalmagt. Spreker ontvouwt wijders van zijn standpunt, dat ook uit deze voordragt blijkt, dat de vruchten der Grondwetsherziening niet zullen gerealiseerd worden; de politische organisatie zal verre van voltooid zijn, en hij wijst daarbij op de zich reeds vertoond hebbende slapheid bij de verkiezingen der Provinciale Staten; spoedig zal die ook bij de gemeentelijke verkiezingen volgen. De slotsom van sprekers rede is, dat het ontwerp ten eenemale in strijd is met art. 140 der Grondwet, en zij die het aannemen, zullen ja, mogen spreken van vrijzinnigheid, maar niet van vrijheid; wel van liberaliteit, maar niet van de aankweeking van een echt nationalen geest.

In de zitting van gisteren zijn de beraadslagingen over het geheel van het ontwerp der gemeentewet voortgezet.

De heeren [illegible] hebben zich voor dat ontwerp verklaard en het verdedigd tegen de bedenkingen, die Maandag door sommige sprekers daar tegen ingebragt zijn.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft in eene uitgebreide rede het wets-ontwerp in zijn geheel verdedigd tegen de daarop gemaakte algemeene bedenkingen. In het 1ste deel dier rede behandelde de Minister het punt der centralisatie. In het 2de deel het vraagstuk der uniformiteit; terwijl hij, ten 3de, eenige bijzondere aanmerkingen behandelde. Vooral heeft hij daarbij doen uitkomen, dat de bepalingen, waartegen men de meeste bezwaren heeft ingebragt, gegrond zijn op de voorschriften der Grondwet.

Nadat de heeren *Mackay*, *van Goltstein*, *van Lynden* en *Groen van Prinsterer* nog nader op hunne rede waren teruggekomen, en de minister nogmaals had geantwoord, zijn de algemeene beraadslagingen gesloten.

Daarna zijn die geopend over de artikelen, en zijn, nadat verschillende voorgestelde amendementen waren afgewezen, de artt. 1, 2 en 3 aangenomen. — Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op heden ochtend ten 11 ure.

In den loop der zitting is nog ingekomen een wets-ontwerp, houdende accijns op de suiker.

— Van Regeringswege is voorgesteld, bij het ontwerp van gemeentewet de volgende slotbepaling te voegen: «Art. 293. Deze wet verbindt met den dag harer afkondiging."

— Het onderzoek in de Afdeelingen der Tweede Kamer van het wets-ontwerp, strekkende tot verhooging van het IXde hoofdstuk A der Staatsbegrooting van 1850, voor het achterstallig aandeel van Nederland in de Russische schuld in Holland, heeft over het algemeen bij de leden, in menig opzigt, eenen onaangenamen indruk te weeg gebragt. Al aanstonds heeft de overgroote meerderheid haar leedwezen betuigd, dat de kennis eener overeenkomst als de onderwerpelijke, waarbij de Staat belast wordt met de betaling van ruim 13 tonnen gouds, en welke reeds op 10 October van het afgeloopen jaar haar beslag had erlangd, tot den 31 Maart ll. aan de Vertegenwoordiging was onthouden geworden. Niet minder opvallend was, in het oog van een vrij groot aantal leden, de overhaasting, waarmede de Minister van Buitenlandsche Zaken gemeend heeft aan de aanneming door Rusland van het aanbod van 1841 volledig gevolg te moeten geven, door het sluiten der overeenkomst waarvan hier sprake is. Vrij algemeen werd wijders het verlangen geuit om, in het belang eener volledige beoordeeling der zaak, aan de Kamer verschillende stukken te zien overgelegd, welke met deze zaak in verband staan, vooral ook tot beantwoording der vraag, of en in hoe verre een evenredig aandeel van de onderhavige schuld, indien zij wettiglijk bestaat, ook nu nog zou behooren te worden gebragt ten laste van België. Over de vraag, of de overeenkomst door den Koning heeft kunnen worden bekrachtigd, zonder vooraf aan de goedkeuring der Staten-Generaal te zijn onderworpen geworden, heerschte verschil van gevoelen. Verder is men vrij algemeen van oordeel geweest, dat de sluiting der overeenkomst op eene voor de Natie weinig eervolle wijze had plaats gevonden. Bij het in overweging nemen van de innerlijke waarde der overeenkomst zelve werd door sommige beweerd, dat de verpligting van Nederland tot betaling der rente had opgehouden met 1 Januarij 1830, en tot betaling van de amortisatie met 1 Julij van dat zelfde jaar, terwijl voor dit Land hoogstens de verpligting bestond om hare betaling aan te zuiveren tot 1 October 1830, en bij gevolg tot betaling van rente van 1 Januarij 1830, en van aflossing van 1 Julij 1830, beide tot 1 October daaraan volgende.

— Het *Staatsblad* n°. 44, behelst de wet van den 3. Mei 1851, regelende de verjaring der straffen, uitgesproken wegens de misdrijven, vermeld in de wetten van den 16. Mei 1829 (*Staatsblad* n°. 34) en den 1. Junij 1830 (*Staatsblad* n°. 15.)

Het *Staatsblad* n°. 45, bevat de wet van den 3. Mei 1851, tot regeling van het Fonds voortspruitende uit koopprijzen van Domeinen (dienstjaren 1849 en 1850).

Het *Staatsblad* n°. 46. bevat de wet van den 3. Mei 1851, houdende wijziging in de wet van den 28. Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44).

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 8. dezer, n°. 86, goedgevonden: 1°. aan den majoor *W. A. C. de Vree*, van het 3de regiment infanterie, tot herstel van gezondheid, het tractement van non-activiteit te verleenen, tot dat nader omtrent hem zal worden beschikt, en 2°. te benoemen, bij het 3de regiment infanterie, tot majoor, den kapitein der 1ste klasse *H. L. F. Eichholtz*, van het 6de regiment van dat wapen.

— Naar men verneemt, heeft Z. M. benoemd tot raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden, den heer Mr. *G. van Ysselstein*, raadsheer in het Provinciaal Geregtshof van Zeeland.

— De dezer dagen bij de Tweede Kamer ingekomen wets-ontwerpen litt. A en B tot wijziging der staatsbegrootingen van 1850 en 1851 ter zake der opleiding van de adelborsten der Marine op de Koninklijke Militaire Akademie te Breda, behelzen: litt. A. dat de IV Afd. van het 8ste Hoofdstuk der staatsbegrooting van 1850, Departement van Marine, met een nieuw artikel wordt aangevuld, als: «Bijdrage der marine aan de Militaire Akademie te Breda in de kosten van opleiding voor 'sRijks zeedienst (Sept.—Dec. 1850) van de bij die inrigting geplaatste adelborsten f 4967.84." De post op het budget van Marine over 1850 voor kosten van het Maritime-etablissement te Medemblik wordt daarmede verminderd, en dus nu gebragt op f. 46752.66. — Het ontwerp litt. B behelst dat de post op de budgetten van oorlog voor 1850 en 1851 betrekkelijk de Militaire Akademie gewijzigd wordt als volgt: «Tractementen, soldijen, toelagen en verdere kosten, na aftrek van de bijdragen zoo door het Departement van Marine te verstrekken, als die voor de opleiding der kadets en adelborsten betaald wordende."

— Bij Koninklijk besluit is vrijstelling van briefport toegestaan voor de briefwisseling over dienstzaken in het algemeen, tusschen de gemeentebesturen onderling en tusschen de gemeentebesturen en de voorzitters der hoofd- en onderkiesdistricten, waartoe de gemeente behoort.

— Bij de hervatting van de zittingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal heeft het de bijzondere aandacht getrokken dat de zaal, in zoo korten tijd als de Kamer niet is vergaderd geweest, namelijk gedurende drie weken, eene zoo groote verandering heeft ondergaan. De onlangs bepaalde verbouwing is toch met den meesten spoed, zelfs des nachts, voortgezet; de verandering is nog niet geheel voltooid, doch binnen een paar weken zal toch alles geheel afgewerkt zijn. De inrigting van de zitplaatsen in de zaal is geheel veranderd. Al de leden hebben thans plaatsen tegen over elkander; de zijbanken naast den zetel van den president zijn weggenomen. Voorts zijn al de zitplaatsen aanmerkelijk verfraaid. Voor den president zitten de stenographen. Tegen over den president hebben de ministers vóór den troon hunne plaatsen behouden. Naast beide zijden van den troon zijn de schrijvers voor de dagbladen geplaatst. De nieuwe inrigting strekt allezins tot lof van den architect, den heer *Roodenburg*, die met de huishoudelijke comissie der Kamer op de volbrenging van het werk het toezigt gehouden heeft. Het grootste gedeelte van het werk is verrigt door den heer *J. B. Maarolls*, alhier, wien hulde moet worden bewezen voor de snelle en goede uitvoering van het werk.

— Bij de op den 10den dezer te Middelburg gehoudene aanbesteding, van het vernieuwen der rijswerken en het maken van steenglooijingen aan de calamiteuse polders in deze provincie, gedurende het loopende jaar, met het onderhoud van al de werken tot den 1sten April 1852, daaronder begrepen de levering van al de materialen, is zulks door verschillende aannemers, in 38 perceelen, aangenomen voor *f* 359,320.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 12 Mei.

TARWE meest bij gerijven tot vorige prijzen aan Cons. verkocht: 130 ℔ O. bonte Pools. *f* 288; 130 ℔ N. dito *f* 278, *f* 280; 128 ℔ O. Rijn *f* 220, bij partij; 120 ℔ N. Oostvr. *f* 175; 114 ℔ N. Vriesche *f* 163; 120 ℔ N. Gron. *f* 172.

ROGGE in één doen met weinig handel: 131 ℔ N. Pruiss. *f* 183; 122, 120 ℔ Jar. dito *f* 160, *f* 162; 128 ℔ Anclammer *f* 178; 116 ℔ Gedroogde *f* 152; 120 ℔ Odessa *f* 150.

GERST in één doen: 115 ℔ Jar. Deens. *f* 137; 113 ℔ N. dito *f* 138.

HAVER ruim prijshoudend: 83, 88, 94 ℔ Fijne *f* 110, *f* 120, *f* 140; 76 ℔ Dikke *f* 98.

BOEKWEIT: Buitenl. in één doen, Inl. iets lager; 117, 120, 122 ℔ Holst. *f* 184, *f* 190, *f* 194; 115 ℔ dito *f* 170, bij partij; 122 ℔ Amerf. *f* 202.

KOOLZAAD: Vriesch Zomerzaad 36 P. vl.; op 9 vaten Olie te leveren: dadelijk 55 P. vl.; in Sept. en Oct. eerstk. 54$^1/_2$ P. vl.; in Nov. eerstk. 55 P. vl.

LIJNZAAD in één doen: 111, 112 ℔ Petersb. 292$^1/_2$; in Veiling: 106, 107, 108 ℔ Libau *f* 7$^3/_{16}$, $^1/_4$.

RAAPOLIE: op 6/w. *f* 32$^1/_2$; Vlieg. *f* 31$^1/_2$; 1 Sept. eerstk. *f* 32$^1/_4$; 1 Oct. eerstk. *f* 32$^3/_8$; 1 Nov. en 1 Dec. eerstk. *f* 32$^1/_2$.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* 34$^1/_4$; Vlieg. *f* 33$^1/_4$.

HENNEPOLIE: op 6/w. *f* 35$^3/_4$.

RAAPKOEKEN, per 1040 st., *f* 56 à 58. — LIJNKOEKEN, per 104 st., *f* 8 à 11.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 13. MEI 1851.

Het Nederl. Mudde Tarwe (Oude)	van *f* 0,00	tot *f*	0,00.
Het dito dito Tarwe (Nieuwe)	» » 6,90	» »	7,10.
Het dito dito Rogge	» » 5,20	» »	5,60.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» » 0,00	» »	0,00.
Het dito dito Boekweit	» » 0,00	» »	6,00.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.		»	0,15.
Een ligt Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.		»	0,15.
Een Fransch of Witte-brood, van een pond Nederl.		»	0,23$^1/_2$.
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.		»	0,26.
Een Nederl. pond Tarwe-meel		»	0,30.
Een dito pond grof Tarwe-meel		»	0,15.
Een dito pond Boter		»	0,73.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	*f* 0,00	tot *f*	3,15.
Het 1000 Eiken Delhout		»	2,85.
Het 1000 Doof Hout		»	2,30.
De kar Spaanders		»	2,85.
De » Struiken		»	2,80.
De 100 Mutsaard		»	3,50

TWEE HONDERD DERTIENDE STAATS-LOTERIJ.

EERSTE KLASSE.

1e Trekking. Nos. 4661, 1482, 7881, 1780, ieder een prijs van *f* 1000.
2e — No. 8283, *f* 1000; No. 1994, *f* 5000; No. 11000, *f* 2500; No. 10716, *f* 1250; No. 19636, *f* 1250; Nos. 2650, 3608, 14768, ieder een prijs van *f* 1000; No. 18857, *f* 20,000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (13 *Mei*) was de fondsnotering: Ned. 2$^1/_2$ pCt. 57$^7/_{16}$, $^9/_{16}$, $^5/_8$; 3 pCt. 67$^1/_4$, $^5/_{16}$; 4 pCt. 87$^7/_8$, 88; O. Ind. Leening 4 pCt. 87$^1/_8$; Handelm. 107$^7/_8$, 108$^1/_8$; Belgie 2$^1/_2$ pCt. 47$^7/_8$, $^3/_{16}$, $^1/_8$; Fr. oblig. 81$^1/_8$, $^3/_{16}$; Spanje Ardoins 14$^{15}/_{16}$, 15; dito van 510 p. st. 14$^{15}/_{16}$, 15$^1/_8$, 14$^{15}/_{16}$; dito onbep. st. 14$^3/_4$, $^{13}/_{16}$; 3 pCt. 38$^5/_8$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. 34$^1/_2$, $^5/_8$, $^1/_2$; Coup. Ardoins 8$^1/_8$; Passive 5$^3/_4$; Fr. uitgest. 5$^5/_8$, $^{11}/_{16}$; Portugezen te Londen 5 pCt. 33$^1/_2$, $^7/_8$, $^3/_4$; dito 4 pCt. 32$^1/_2$, $^1/_4$, $^1/_2$; Rusland 5 pCt. 105$^1/_8$; dito 1828—29 104$^1/_8$; Certif. 1831—33 93$^7/_8$; 4$^1/_2$ pCt. 96$^3/_{16}$, $^1/_4$; 4 pCt. bij *Hope* 87$^3/_8$; Id. bij *Stiegl.* 86$^7/_8$; Id. 5de Serie 86$^{11}/_{16}$; Certif. van Assign. 6 pCt. 64$^3/_8$; Oostenr. Metall. 5 pCt. 70$^3/_8$, $^3/_4$; Id. 2$^1/_2$ pCt. 36$^7/_8$, Nieuwe 2$^1/_2$ pCt. 37$^3/_4$, 38$^1/_8$; Nieuwe 5 pCt. 76$^3/_8$, $^1/_4$, $^5/_8$; Denem. 3 pCt. 100; Romeinen bij *Hope* 92$^1/_2$; Braz. 88.

Advertentiën.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.